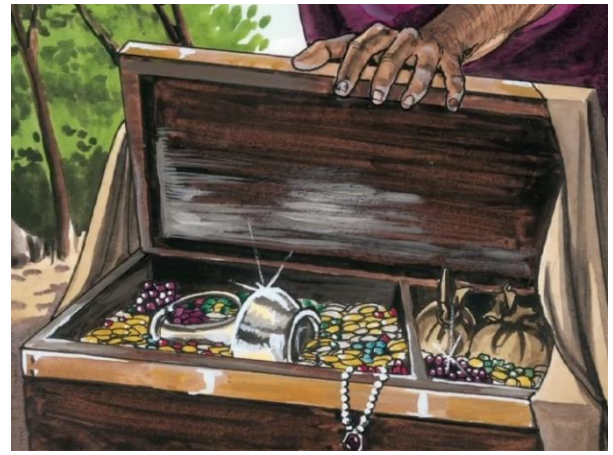

Hei!

Muuttoni Ukarumpasta kylään lokakuun puolivälissä meni suhteellisen sujuvasti. Kaikki toimi, ja kaikki tarvittava oli mukana, paitsi että inventaari-listassa olleen virheen vuoksi suklaata oli vain yksi pieni pala joka päivälle, eikä yhtään ylimääräistä niille hetkille, jolloin stressi iski päälle.

Ja stressiähän riitti. Varsinkin yksi suomalainen pankki kunnostautui siinä. Olivat huomanneet minun olevan Papua-Uudessa-Guineassa, ja vaativat saada tietää olenko täällä verovelvollinen vai en. Lähetin heille kuvan vapaaehtoisen työluvastani (myönnetty 3 vuodeksi, eli en asu täällä pysyväisesti), ja PUG:n veroviraston vuoden 2015 kirjeestä, jossa todetaan, että SIL:n vapaaehtoisia ei katsota tuloverolain mukaisiksi työntekijöiksi. Se ei kuitenkaan riittänyt pankille, vaan pitää saada minulle henkilökohtaisesti kirjoitettu todistus asiasta tämän vuoden loppuun mennessä. Valitettavasti vain verotoimistoja ei ole kuin suurimmissa kaupungeissa, jotka ovat kaikki kaukana Ukarumpasta. Niinpä tein verovirastoon sähköisen anomuksen todistuksen saamiseksi. 20.11. saamani automaattinen vastaus sanoi, "Voitte odottaa vastausta pian..."

Saapuessani kylään oli ilmeistä, että ainakin yksi jos ei useampi käärme oli vierailut kodissani ja sotkenut vessani. Ja tuoreesta jätöksestä päätellen viimeisin vieras ei poistunut paikalta ennen kuin vasta tuloni jälkeen. Niinpä minulla oli siivoustöitä ennen kuin saatoinkin alkaa käännöstyöt Kambe-rouvan kanssa. Hänellä ja miehellään Fualla on vain yksi oma lapsi, tytär Stella, joka on jo aikuinen ja töissä kaupungissa. Nyt heillä on kasvattipoika Benjamin. Pojan hoito, puutarhatyöt, keittäminen, siivoaminen

ja pyykinpesu pitävät Kamben kiireisenä. Onneksi Fua sentään hoiti poikaa, kun Kambe teki käännöstyötä kanssani 4-5 tuntia neljänä päivänä viikossa. Tarkistimme Vanhan testamentin tekstejä, jotka kuuluvat pyhäpäivien teksteihin ensi vuonna ja tulevat aikanaan kielikomitealla tarkastettavaksi. 23 Vt:n kirjaa sai esipuheen, ja tarkistimme myös joitain Vt:n tekstien takaisinkäännöksiä.

Meillä oli pitkiä keskusteluja ei vain työn alla olleista teksteistä vaan myös siitä, mitä kylässä tapahtuu kulissien takana. Näyttää siltä, että kiinnostus on taas herännyt esi-isien tapoihin, joiden uskotaan tarjoavan oikotien onneen eli aineelliseen hyvinvointiin (raha ja materia houkuttelevat täällä yhtä paljon kuin muissakin kulttuureissa, vaikka niitä joskus tavoitellaankin vähän eri tavoin). Niinpä jos joku tulee kysymään minulta jotain Raamatusta, yleensä puhe ei ole Jumalan tuntemisesta ja Hänen rikkauksistaan (Fil. 4:19). Tavallisesti kysytään, "Missä on se kapea tie, joka vie [yltäkylläiseen] elämään?" (Matt. 7:13-14) tai "Olen anonut, etsinyt ja kolkuttanut, mutta miksi en ole saanut ja löytänyt ja minulle ei ole avattu?" (Matt. 7:7-8). Kamben mukaan jotkut ihmiset olivat vähän pettyneet kesäkuussa pidettyyn SALT-kurssiin (Scripture Application and Leadership Training), koska sekään ei näyttänyt toivottua oikotietä, jonka avulla haluttu tavara ilmestyisi taianomaisesti omalle takapihalle, puutarhapalstalle tai viidakon varjoihin.

Tällaisen ajattelun vallitessa saa olla huolellinen, ettei vain käännä Jumalan Sanaa niin, että se voitaisiin tulkita väärin. Jesaja 43:3a on esimerkki jakeesta, joka asiayhteydestä irrotettuna näyttää lupaavan piilotettuja aarteita löydettäväksi: "Minä annan sinulle aarteet pimeistä piiloistaan ja kalleudet kätöistään..." Tämänhetkinen käännös nekiksi avaa asiayhteyttä näin, "Mitä tahansa vahvoja (linnoitettuja) kaupunkeja sinä Sairus valloitatkaan, siellä minä panen sinun käsiisi ne aarteet ja rikkaudet, jotka paikalliset ihmiset ovat varastoineet piilopaikkoihin pimeässä."

Olin toivonut, että kylässä ollessani nekin kielen kielikomitea kokoontuisi lukemaan läpi Markuksen ja Luukkaan evankeliumien tarkistetut käännökset, mutta kokouksen järjestäjät odottivat siihen asti, että kaikki muut olivat panneet omat tapahtumansa kirkon tapahtumakalenteriin, eikä meille jäänyt tilaa. Viimeisenä viikonloppunani kylässä oli neljän päivän

mittainen iso tapahtuma, jonka aikana konfirmoitiin 34 nuorta, jotka olivat suorittaneet 9 luokkaa pyhäkoulua ja rippikoulun. Vietettiin myös ehtoollista, kastettiin kymmenkunta lasta ja vihittiin muutama aviopari. Ystäviä, sukua ja muuta juhlaväkeä lähikylistä riitti kirkon ulkopuolellekin, ja ruokaa oli paljon. – Minäkin sain isoimman kimpaleen (luultavasti) nautaa mitä olen koskaan siellä saanut; liha vuoltuna luusta pienemmiksi paloiksi painoi yhteensä 1,6 kiloa! Ruskistettuna panin sen painekattilassa keitettäväksi ja säilytettäväksi. Kambe-rouvan tultua töihin viikonlopun jälkeen annoin hänelle osan lihoista, ja niistä jäi vielä Ukarumpaankin tuotavaksi.

Paluupäiväni Ukarumpaan vaihtui edes takaisin viisi kertaa. Olin juuri tottunut ajatukseen, etten voisi palata ennen kuin vasta 4. joulukuuta, kun minulle ilmoitettiin, että helikopteri voisikin hakea minut jo 28. marraskuuta. Se antoi minulle 2½ päivää lopettaa työni Kambe-rouvan kanssa, siivota kodissani ja pakata niin matkatavarat kuin talokin. Normaalisti se olisi riittänyt hyvin, mutta nyt minulle puhkesi nuhakökö-kuume. Se vei voimat ja energian. Ja sitten vielä lähtöpäivän aamuna koko laakso oli sumussa, enkä tiennyt, pääsisinkö lähtemään vain pitäisikö minut taas purkaa kaikki tavarat ja yrittää uudelleen seuraavana päivänä. Onneksi sumu hälveni puolilta päivin, ja pääsin jatkamaan toipumista omaan kotiini Ukarumpassa.

Jumalan siunaama joulun aikaa ja uutta vuotta 2025 toivottaen

Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme. Me saimme katsella hänen kirkkauttaan, kirkkautta, jonka Isä ainoalle Pojalle antaa. Hän oli täynnä armoa ja totuutta. Joh. 1:14

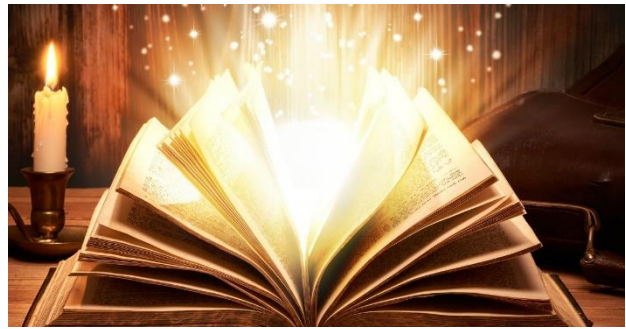
Katri Linnasalo

Papua-Uudessa-Guineassa Wycliffe Raamatunkääntäjien työyhteydessä vuodesta 1984, nekin kielen parissa vuodesta 1988.

Summer Institute of Linguistics (SIL-PNG)
kännykkä +675-70945628, katri.linnasalo@sil.org

Kannatustili - Saaja: Wycliffe Raamatunkääntäjät
tilinumero: FI53 5731 8220 0159 27
viitenumero: 1300

Wycliffe Raamatunkääntäjät, Yliopistonkatu 58 B, 33100 Tampere
info@wycliffe.fi, www.wycliffe.fi

*On meillä aarre verraton, se kalliimpi on kultaa,
myös jalokivi kallein on sen rinnalla vain multaa.
Näin suuren lahjan taivaasta me saimme osaksemme,
sanansa Herra Jumala kun antoi aarteeksemme.*

Virsi 183:1

Kiitosaiheita

- 📖 kaikki tähän mennessä tehty tarkistustyö
- 📖 Kambe-rouvan sitoutuminen työhön
- 📖 nekinkielisen raamatunkäännöstyön saama kannatus viime kuukausina

Rukousaiheita

- 📖 vastaus verovirastolta mitä pikimmiten
- 📖 luterilainen kirkko julkaisisi pian virallisen listan vuoden 2025 pyhäpäivien teksteistä, jotta voin tulostaa niitä nekiksi seurakunnissa luettavaksi
- 📖 pastori Kaikilla on Vt:n osia tarkistettavaksi kylässä
- 📖 pstopri Kaik voisi vastaisuudessaakin jatkaa käännöstyötä
- 📖 hengellistä herätystä nekin kielen puhujille ja sen ymmärtämistä, mitä Paavali tarkoitti, kun hän kirjoitti, "Suuri rikkauden lähde usko kyllä onkin, kun tyydymme siihen mitä meillä on" (1 Tim. 6:6)
- 📖 seuraavan kylämatkani (tammikuun loppupuolelta maaliskuuhun) valmistelut (ostokset yms.), hyvä lentosää, asettuminen kylään, talon siivous, ja että kaikki systeemit (vesi, kaasu ja sähkö) toimivat
- 📖 kielikomitean kokous kylässä Markuksen ja Luukkaan evankeliumien lukemiseksi
- 📖 työn taloudellisen kannatuksen jatkuminen
- 📖 kaikille raamatunkäännöstyössä mukana oleville hyvää fyysistä, henkistä ja hengellistä terveyttä, turvallisuutta ja varjelusta kaikilta taloudellisilta, teknisiltä ja henkilösuhteiden takaiskuilta, varsinkin työn loppuvaiheessa

Rahankeräyslupa RA/2022/137.

Keräysvarat käytetään työntekijöiden lähettämiseen ja raamatunkäännöstyön hankkeiden toteuttamiseen sekä raamatunkäännöstyön näyn vahvistamiseen ja rukoustoiminnan tukemiseen.

Rahankeräysluvan haltija:
Wycliffe Raamatunkääntäjät ry.

Lisätietoja: www.wycliffe.fi